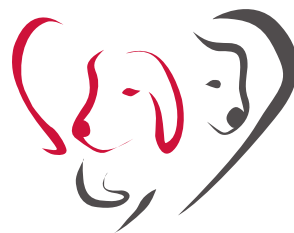

Statečné psí srdce za rok 2017

Příběhy vítězů

Již poosmé jsme předávali psím hrdinům ocenění za jejich statečnost, chytrost a hlavně lásku k nám lidem. Přečtěte si jejich příběhy!

7. ročník ankety proběhl v kategoriích:

- Záchraný čin služebních a záchranářských psů
- Záchraný čin neslužebních psů – laiků
- Pomáhající srdce (ocenění dlouhodobě pomáhajícího psa)
- Spící srdce (ocenění in memoriam)
- Cena hlavního partnera, společnosti SUPER ZOO

Vítěz kategorie Pomáhající srdce

Jméno psa: Chuck Norris

Chuck Norris je trochu neobvyklé jméno pro psa. Nicméně jeho příběh a příběh jeho majitelky Marie Mackové je také neobvyklý. A tak letos dosáhli na cenu Statečné psi srdce, kterou převzali z rukou spisovatelky Báry Nesvadbové. A co Chuck umí, že se mu takového vyznamenání dostalo? Umí třeba tohle: V zapomenutém koutě chodby leží na zemi žena. Leží tváří k zemi a nedýchá. Srdce pomalu přestává bít. Vedle ní leží pes. Má na sobě žlutou vestičku, která označuje, že jde o asistenčního psa. Žena se nehýbá a pes také ne. Podle výcviku má ležet u své paničky po celou dobu bezvědomí. Jenže něco ho nutí vydat se hledat pomoc. Váhá, pomalu vstává, bezradně se rozhlédne, sehne se k ženě, strčí do ní čenichem a potom se vydá za roh, do dlouhé chodby. Spousta zavřených dveří, nikdo netuší, že na chodbě se odehrává boj o život. Pes se rozhlíží a zvažuje situaci. Najednou se na druhém konci otevrou dveře. Rozběhne se k nim

a vřítí se jako střela do kanceláře. Tam si všimnou, že jde o cvičeného psa se žlutou vestou z organizace Helppes. Pes mezitím zuřivě pobíhá od jednoho stolu ke druhému a ke dveřím. Nakonec donutí lidi přítomné v místnosti vstát a psa následovat. Pes je nadšený, že konečně někdo jde za ním, a běží za roh. Tam nacházejí ležící paní. Dvě ženy na ni mluví a následně ji obracejí na záda. Pes jde do kouta a sleduje záchránce – tak, jak byl vycvičený. Ženy následně provádějí masáž srdce a na místo přibíhá lékařka. Ještě za běhu volá, ať zavolají záchranku. Potom přebírá masáž. Po chvíli nahmatají pulz a žena začíná dýchat. Než přijede sanitka, žena je plně při vědomí a komunikuje. Pes už zase sedí po jejím boku. Tato příhoda se stala v pondělí 26. 6. 2017, v 13.41 hodin. Marie Macková vděčí svému psovi Chuckovi za život. Bez něj by nám tento

příběh nenapsala, mozek bez kyslíku vydrží jen pár minut. Do dnešního dne se Marii Mackové srdce zastavilo ještě několikrát, protože její zdravotní stav se pomalu zhoršuje. Chuck to velmi těžce nese a sám má z neustálého strachu o ni a s tím spojeného stresu značné zdravotní problémy. Bohužel „dovolená“ u něho nepřichází v úvahu, jak Marii potvrdil i veterinární lékař. Odmítá se od ní hnout a jakékoli i sebemenší odloučení bere jako trest. Denně ji hlídá ve dne i v noci a ona ví, že jí bude pomáhat tak dlouho, jak mu to jeho krátký psí život dovolí. Marie nominovala Chucka na cenu Pomáhající srdce, protože je přesvědčena, že pokud je někdo schopen obětovat svůj život za ten její, pak je to její Chuck. Každý den děkuje za jeho přítomnost ve svém životě i za to, že existuje organizace Helppes, která ho pro ni vycvičila.

Vítěz kategorie Záchranný čin neslužebních psů-laiků

Jméno psa: Rex

Spisovatelka Bianca Bellová na pódiu předávala cenu pro psiho hrdinu, který zachránil rodině Capůrkové jejich dědečka. Jak se to stalo? Pejsek Rex bydlí totiž s Capůrkovými v jedné jihočeské obci. Naproti přes dvorek bydlí i jejich děda s babičkou. Děda a Rex byli dobří kamarádi. Chodili ke slepicím, ke včelám i na louku – děda sekal trávu a Rex chytil myši. Loni v květnu během dne Rex zničehonic začal hodně štěkat. Podívali se z okna na dvůr, ale žádná návštěva tam nebyla. Pes ale štěkal pořád. Ani další pohled na dvorek nevěstil nic neobvyklého, Rex však nepřestával. Když tedy vyšli členové rodiny ven, viděli dědečka, jak leží na zemi u dveří. Starého pána dostihla srdeční slabost a z posledních sil se doplazil ke dveřím a trochu je otevřel. Už se nemohl hýbat a ani nikoho zavolat. Proto Rex štěkal a štěkal. Přivolaná záchranná služba pacienta převezla do nemocnice

v Prachaticích a poté do Českých Budějovic. Dědovi selhalo srdíčko a dostal stimulátor, později ještě absolvoval dvě operace srdce. Starému pánovi je dnes

dvaosmdesát let a všichni jsou rádi, že je stále na světě a že mají Rexe, který dědu zachránil. Teď už spolu zase chodí ven.

Záchranný čin služebních a záchranářských psů

Jméno psa: War

Cenu si přijel převzít policejní kynolog Luboš Šmolík a dostal ji z rukou herečky Bány Štěpánové. A za co ji War a jeho páníček dostali? Vše začalo loni v červenci, když policisté z Chebu přijali oznámení o pohřešovaném muži, který se podle slov jeho přítelkyně měl pravděpodobně pokusit o sebevraždu. Oznámil to ve zprávě přes mobilní telefon, který následně vypnul. Policisté z podnětu jeho blízkých ihned začali po muži pátrat v okolí Mariánských Lázní, kde se měl pohybovat, a postupně stále rozšiřovali prohledávané území. Muž se měl údajně nalézat poblíž nějaké vyhlídky, nebylo ale jasné kde. Při náročném a dlouho neúspěšném pátrání, kdy byly prohledány desítky míst ve městě a okolí, si kriminalisté vyžádali na pomoc psovoda Luboše Šmolíka se služebním psem Warem. Policisté hledali i v okolí rozhledny Hamelika a právě kousek odtud pes zachytil stopu a dovedl psovoda ke stromu asi deset metrů od pěšiny, která spojuje silnici a rozhlednu Hamelika. Tam, ve výšce přes pět metrů, seděl muž, který měl kolem krku provaz. Psovod navázal s mužem kontakt a začal se s ním bavit, ten se rozpovídal o svých problémech a nakonec se i ostatním policistům podařilo muže přesvědčit, aby slezl dolů. Díky Warovi se tak podařilo zachránit život člověka, který se ocitl ve velkých problémech.

Vítěz kategorie Spící srdce (ocenění In memoriam)

Jméno psa: Cama

Od herečky Patricie Solařikové převzal cenu Radek Böhme. Ten na pódium přivedl i jednoho z nástupců oceněné Camy. Cama byla fenka belgického ovčáka malinois, která pomáhala chránit ohrožené živočišné druhy před pašeráky. Na africkou misi k odhalování upytlačených zvířat ji připravila zkušená českolipská kynoložka Hana Böhme. Cama sloužila nejprve spolu s paničkou a později s domorodým psodovem Mbonem při kontrolách na konžských silnicích spojujících

Vítěz kategorie Cena partnerů

Jméno psa: Jůlinka

Spolu se symaptickou fenkou Jůlinkou převzala její majitelka Soňa Sz wajnochová a obdržela ji přímo z rukou Veroniky Zárybnické, která zastupuje hlavního partnera ankety, společnost SUPER ZOO. A jaký příběh dvouletá Jůlinka a její majitelka Soňa Sz wajnochová prožívají? Jůlinka již několikrát Soně zachránila život. Před čtyřmi lety přišla Soňa Sz wajnochová kvůli svému psychickému onemocnění o své dvě děti, které byly svěřeny do péče otce. Byla omezena na rodičovských právech a jak sama uvedla, neměla pro koho žít a pokusila se o sebevraždu. Později nevycházela vůbec ven a utápěla se v depresi. Pak jí do života vstoupil anděl, jak fenku Jůlinku nazývá. Zprvu se bála, jak péči o malé štěně bude zvládat, když se nevládala postarat ani sama o sebe, ale byla to právě Jůlinka, kdo ji vrátil do života, kdo ji donutil vyjít z domu, kdo ji vytáhl z deprese a zklidnil v úzkostném záchvatu. Nakonec se Soňa rozhodla fenku vycvičit a v říjnu s ní úspěšně složila canisterapeutické zkoušky. Již druhým rokem díky ní dělá dobrovolníka na rekondičních pobytech pro lidi s duševním onemocněním. Přes rok ji doprovází do Fokusu – socioterapeutické dílny pro lidi s duševním onemocněním. Díky ní zvládla přednášet o canisterapii a díky ní se rozhodla vrátit na vysokou školu. Jak říká: „Spolu to zvládneme.“ Nyní byla Jůlinka přijata do výcviku na asistenčního terapeutického psa pro lidi s duševním onemocněním. Čeká je ještě dlouhá společná cesta, ale Soňa je přesvědčená o tom, že to zvládnou, protože má pro koho žít. „Jůlinko, děkuji, jen díky tobě žiji, jsi můj anděl strážný,“ říká Soňa Sz wajnochová.

Hlavním partnerem letošního ročníku ankety je společnost SUPER ZOO.

Text: red, foto: Josef Růžička a pes Jíra

zemi s přírodní rezervací Odzala (13 000 km²), na hranicích Konga-Brazzaville se sousedními státy či v přístavech. Početné Caminy nálezy zdokumentované ochranářskou organizací Save-Elephants a vůbec její pověst mezi pytláky, že před ní nelze žádný úlovek ukrýt, zaujaly slovenského dokumentaristu Matúše Jankoviče. Ten začal připravovat film, jak psi pomáhají slonům a o boji proti pytlákům a pašerákům, kteří kvůli klům decimují sloní populaci. Když se dokumentarista v polovině roku 2016 vrátil spolu se dvěma psůvody a psy, strážci a Arthurem Sniegoněm z národního parku Odzala do Brazzaville, narazil do jejich džípu místní taxik. Džíp se převrátil a jak slovenský dokumentarista Matúš Jankovič, tak i Cama podlehl svým zraněním. Tato elegantní, energická a pracovitá bojovnice, která při návratu z akce proti pytlákům zahynula, si nepochybně ocenění Spící srdce zaslouží.

Statečné psí srdce očima dětí

Na letošním vyhlášení osmého ročníku ankety Statečné psí srdce byly přítomny i děti ze základní školy Vratislavova. Zeptali jsme se jich, jak se jim celá akce líbila.

Johanka T.

Předávání cen se mi moc líbilo, bylo to i dojemné. Ti psi jsou opravdu úžasná zvířata, také bych chtěla mít doma psa. Sama už mám něco za sebou, byla jsem v nemocnicích kvůli depresím a sebepoškozování a také mi tam pomohli. Všechny oceněné příběhy se mi moc líbily, nevidím v tom rozdíl, hlavní je, že ti psi pomohli lidem. Jsou to zázračná zvířata. Kdybych mohla mít svého psa, chtěla bych dlouhosrstou border kolii.

Kristýna G.

Bylo to moc krásné. Líbilo se mi na tom, jak ti psi umí pomoci lidem, což je od nich moc hezké. Nejvíce se mi líbil asi příběh fenky Júlinky, která pomáhala své paničce s psychickou nemocí, nebo příběh fenky Camy, která pracovala v Africe a pomáhala nacházet sloní kly a podobně. My máme doma také pejska, bílého švýcarského ovčáka. Už je mu rok a půl a na to, že je takto mladý, je už dobře vycvičený, chodíme s ním na tréninky.

Rozálie M.

Tahle akce byla velmi hezká, protože tam byly různé příběhy, které stojí za to ocenit. Nejvíce se mi líbil asi ten poslední příběh o fence Júlince, protože ten pes dostane člověka různě z problémů a ze smutku a tak. Také bych si přála pejska, asi zlatého retrievra, protože je hezký a přátelský. Jsem ráda, že jsem se této akce zúčastnila.

Ema S.

Byla to super akce. Líbí se mi, jak psi pomáhají lidem a dostávají je z různých problémů. Z příběhů se mi líbil hlavně ten o Camě a také o Júlince, ty byly fakt super. Ti pašeráci, to je opravdu hrozné a díky tomu psůvodi se chránila příroda a to se mi moc líbí. Mám dva psy, jednomu je stejně jako mně, takže dvanáct, a jednomu je osm. Ten jeden je zkřížený s jezevčíkem a kokršpanělem a u toho druhého se to neví, ale vypadá jako vlkodav zkřížený s něčím. Myslím, že by byli schopní něco podobného dokázat, ale ten jeden byl trápený a ten druhý byl dvakrát vrácený do útulku a je takový „splachovací“, takže se toho nemohl moc naučit.

Matěj M.

Líbí se mi, když někdo někomu pomůže, takže se mi líbila i tato anketa. Přejde mi fajn, když psi někomu pomohou. Líbil se mi příběh o Rexíkovi, který zachránil dědečka tím, že ho našel a začal štěkat. Psa sám nemám a ani bych ho asi nechtěl, protože k nim nemám moc dobrý vztah. Doma před domem máme trávníček a vždy, když tam jdeme, je tam nepořádek po psech, protože lidé po nich nesbírají exkrementy. Kdyby to uklízeli, je možné, že se můj vztah ke psům zlepší.

Stela H.

Vyhlašování se mi moc líbilo, protože máme doma také pejska a přijde mi, že jsou psi to nejlepší, co lidé mohou mít. Mému pejskovi je deset let a jmenuje se Čumina. Z příběhů mě zaujal ten o fence Júlince. Ta pomohla své majitelce, která trpěla nějakou psychickou nemocí spojenou se sebevražednými sklony.

Anna V.

Dnešní akce se mi hrozně líbila, líbí se mi, když ti psi pomáhají lidem a jsou to zkrátka přátelé těch lidí a nikde je nezradí, to je to, co se mi na tom opravdu líbí. Zaujal mě příběh fenky Camy, která zemřela v Africe, to byl moc hezký příběh statečné feny. Doma mám pětiletou čivavu Saly, je to moje nejlepší kamarádka, které si vážím. Jsem moc ráda, že jsem se této akce zúčastnila, protože mám ráda psy, jsou to nejlepší zvířata na světě.